

den Henseende vilde stille de Afgiftsberettigede og de Afgiftspligtige paa samme Standpunkt, naar Ministeriet valgte paa de Førstes og Sogneforstanderskabet paa de Sidstes Vegne. Jeg skal derfor ogsaa anbefale Thinget at vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger; thi skjøndt det vel ikke fremtræder som havende nogen stor Betydning, troer jeg dog, at det vil være behageligt for Befolkningen i det Hele at blive fri for disse mangfoldige Smaaafgifter, saavel til Præsten som til Skolelæreren.

R. Pedersen: Med Hensyn til det første Afsnit af den høitærede Ministers Udtalelser vil jeg blot tillade mig at bemærke, at jeg slet ikke troer, at den forrige Gang vedtagne Valgmaade vilde have afftebkommet nogen som helst Ulempe, da den samme forekommer efter nu bestaaende Love, f. Ex. Loven af 8de Febr. 1856 om Kirkearbejds Aflysning. Der efter kunne jo ogsaa alle de Arbejdspligtige vælge, og de, der vælges, maae heller ikke være i Slægtstabs med de Arbejdspligtige, men det har, saavidt mig bekjendt, aldrig givet Anledning til nogen Ulempe, og jeg meente, at det heller ikke vilde gjøre det her.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslaget, efterat Formanden med Forsamlingens Samtykke havde fritaget sig for at lade det oplæse, under Afstemning og vedtoges eenst. med 63 Stemmer.

Loven bliver nu at tilstille Conseilspræsidenten.

Man gik derpaa til det følgende Nummer paa Dagsordenen: Æneste Behandling af Statsrevisorernes i Henseende til Kongerigets Regnskab for Finantsaaret 1857—58 afgivne Beretning og deres til Rigsdagens Beslutning gjorte Indstillinger, efterat Thinget uden Forhandling eenstemmig med 69 Stemmer havde samtykket i, at Sagen nu kom til Behandling, uagtet den i Forretningsordenen foreskrevne Frist ikke var forløben.

(Sagens 2den Behandling findes i Tiden den Sp. 6101 ff., Beslutningerne i Anhang A og Udvalgets Erklæring i Anhang B Sp. 887—88).

Intet Endringsforslag var stillet; Sagen i dens Heelhed fattedes under Forhandling.

Udvalget (H. Hage): Jeg skal paa Udvalgets Vegne erklære, at Udvalget havde Tvivl om, hvorvidt Landstinget havde Ret i dets Opfattelse med Hensyn til de 500 Rbd., der ere blevne udstubte som allerede bevilgede, og efter hvad jeg senere har bragt i Erfaring, er der al Grund til at antage, at Folkethingets Opfattelse, at disse 500 Rbd. i Virkeligheden ikke ere bevilgede, er den rigtige. Udvalget har imidlertid ikke troet, at der var Anledning til for denne lille Postis Skyld at lade Sagen gaae til et Fællesudvalg, især da Spørgsmaalet ingen Indflydelse vil have paa Regnskabet i det Hele og paa den Decharge, der skal gives, eftersom der dog er en Mindreudgift og ikke en Overfribelse paa Veivæsenets Konto, hvorunder disse 500 Rbd. høre. Jeg haaber imidlertid, at den høitærede Indenrigsminister vil erklære sig over, hvorvidt Folkethingets eller Landstingets Opfattelse er den rigtige, og Regjeringen vil da derefter kunne tage sin Forholdsregel.

Indenrigsministeren ad interim: Spørgsmaalet om disse 500 Rbd. er gaaet fra det ene Thing til det andet, men da jeg saa, at Indenrigsministeriet under alle Omstændigheder ikke vilde faae nogen som helst Ubehagelighed, hvad enten det ene eller det andet Things Forslag gik igjennem, maa jeg tilstaae, at jeg ikke fandt mig foranlediget til at blande mig i den stedfindende Meningsforskjellighed. Jeg kan dog imidlertid ikke antage Andet, end at det ligger temmelig klart for, at de 500 Rbd. ikke ere bevilgede. Det, man i den Henseende støtter sig paa, er Tillægsbevillingen for 1857—58; paa denne er under IV. bevilget 64,831 Rbd. 90/2 Sk., men under denne Sum ere disse 500 Rbd. ikke indbefattede, idet de nemlig ere afholdte af en anden Konto, hvor der i andre